

дѣленіе или доплъненіе; по въпросителны: *кой? что о?*; по съжзы: *че, за что, какво, какъ, ужь, ужкакъ, ли, ако, ако бы, да, за да, что-то*, кога-то служатъ за опрѣдѣленіе при сказуемо и по нарѣчія за врѣмя, мѣсто и за питаніе: *кога-шо, гдѣ-шо, кждѣ-шо, ошгдѣ-шо, кога; гдѣ? кждѣ?* и пр. кога-то опрѣдѣляють врѣмя или мѣсто.

Забѣлѣжв. Въ простъ изговоръ намѣсто относительно мѣстоименіе употребляють повече-то нарѣчіе *гдѣ-шо*.

Забѣлѣжв. Приставены прѣдложенія, свръзаны съ съжзы *да*, кога сж турены намѣсто посрѣдственны опрѣдѣленія или доплъненія, могъть да прѣимжъть прѣди себе и прѣдлогы *за, въ*; като: *шой ошиде да донесе перо за да пише.*

Примѣры:

Книгы-шы, что-то прочешохъ днесъ, докарахъ ми голѣмъ ползъ.

Безумный чловѣкъ хвали ся, че знае всичко.

Писма-ша, что-то получиохъ ошъ Цариградъ, казвать, какво шамъ ся явила болесъ, коѣ-шо наричашъ холеръ.

Азъ вѣрвамъ, какъ добродѣль-ша води камъ блаженство; чловѣкъ, кой-то сшрани ошъ неѣ, изгубва ся.

209. Отъ горни-ты примѣры ся види какъ поставены-ты прѣдложенія ся поставять направо при онѣмъ чясть отъ прѣдложеніе-то, коѣ-то опрѣдѣляють. Приставено прѣдложеніе, когато служи за опрѣдѣленіе врѣмя, поставя ся вѣкой пѣть прѣди главно-то; като: *кога-то бѣхъ младъ, азъ обичахъ игръ-шъ.*